

SONATE I FUGE

Susreti s Čiurlionisom

Prvi susret:
NEKA BUDE

Kamo ćeš staviti
Sunce, zemlju i vodu?
Spaliti ih, zakopati, utopiti,
Ali dotičeš
Zamršenu tkaninu kaosa
I svemu pričinjaš strahovitu bol,
Izgovarajući: Neka bude.

I čujem,
Kako kamenje tutnji,
I osjećam,
Kako napeto drhti duša,
I vidim,
Netko crta plameni krug
U crnim
Dubinama.

I bukti plamen u zjenicama
Pretvarajući se u zeleno platno –
Dopusti mi da budem pokraj,
Spali, Ognju,
Dok srce drščući viče:
Neka bude!
Neka bude!

Kazys Bradūnas

SUNČEVA SONATA

Allegro

Ti poštuješ oganj,
 običaje starih Balta,
 Ja samo raspirujem žeravicu,
 Samo žrtvenik obasipam iskrama –
 Tinjajućih riječi.
 Ali iskra postaje varnica,
 A mi pepeo – nažalost,
 Ostaje samo zabluda –
 Tvoja mašta,

Nedostižna i nerješiva,
 Neugasiva kao Gabija,
 Zlatnim zrnom u saviježđu sijana,
 A u srcu sazrela.

Kazys Bradūnas

SONATOS IR FUGOS
Susitikimai su Čiaurlioniu

SAULĖS SONATA

ALLEGRO

Tu gorbini ugnį
 Semgijū aiščių papročiu,
 Aš tik žarijų pačiu,
 Tik aukarą žiežirbom apkrečiu –
 Rusemančių žodžiu.

Bet kibirėtis virsta sulėm,
 O mes pelensis – deja,
 Tik pasiilėka apgaulė –
 Tavo svaja,

Nepasiekiamą ir neįsėjama,
 Neužgesinama kaip Gabija,
 Aukso grūdų žvaigždynuose sėjama,
 O nokstanti širdyje.

MORSKA SONATA

Finale

Protiv valova ukorijenjen bijes
 Smrti i života cijena
 Nastoji te uhvatiti,
 Nije mu dovoljno

Ni na zemlji, ni u vodenom prostranstvu,
 Ni u pepelu ognja - - -
 A eto! – on kao kap visi
 Iznad moje glave.
 On kao nabubrela suza pada,
 Povećavajući se u užasu radosti.
 I završava sveti obred
 O, vječnosti.

VATRENA MOLITVA MLADE

Uzevši među dlanove svetu posudu,
Ona preko praga korača plaćući.
Među dlanovima oganj iz rodne kuće blista:
– Gori, vatrice, blistaj ne gaseći se

Cijeli moj daleki put
I svijetli, svijetli vječno.
Neka plamen tvoj uvijek leprša
Kao i moje srce tamo u zavičaju.

Miris prvog kruha koji se peče
Ti rasprostri po tuđim kutovima
I dan za danom u zagušljivu dimu
Sakrij majčine patnje.

Zagrij izvorsku vodu,
Budi sestra dobra s nebesa,
Kada budem prao glavu prvorodenčeta
Dragog, malog, plašljiva sina.

Zapali svijeću pokraj moga lijesa,
Kada budem spavao vječnim snom.
Bacajući sveti plamen za vječnost,
Ja živa u Gabiji ostajem...

Mladež već žalosno počinje pjevati,
Rastvaraju se i otvaraju vrata,
I kroz suze u daljinu se bijeli
Svadbene široki put.

*S litavskoga prepjevala:
Mirjana Bračko*